

overordentlig stor saglighed for dagen, som jeg gerne vil kvittere for. Der er faktisk en meget bred enighed om denne nye struktur.

Jeg husker ikke helt, hvem det var af ordførerne – men jeg tror i øvrigt, det var hr. Behnke – som sagde, at det er klart, at når man laver tingene om og går fra en beskyttet situation med monopol og over til en reguleret markedsåbning med beskyttelse af miljøværdier og målsætninger og selvfølgelig også med skyldig hensyntagen til traditioner i den danske elpolitik – ja, så provokerer man naturligvis nogle interesser, som er knyttet til den gamle struktur, og som gerne vil sikre sig så fordelagtige vilkår i den nye struktur som overhovedet muligt. Men det skal vi ikke lade os slå af pinden af. Vi har den styrke, at vi er ved afslutningen af et meget betydeligt arbejde, hvor der har været bragt meget grundige analyser ind, før vi traf vores afgørelser, og hvor det er lykkedes os at afbalancere en række hensyn i forhold til hinanden.

Det har været min bestræbelse hele vejen igennem at finde noget, alle kunne være glade for – ikke den mindste fællesnævner, men den højeste fællesnævnens politik – og derfor har vi prøvet, om jeg så må sige, at leve fuldt op til de ønsker, der er. Vi har lavet en fuld liberalisering, vi har lavet en fuld tilslutning til en satsning på vedvarende energi, opfyldelse af internationale miljøforpligtelser og beskyttelse af forbrugerne, og vi har prøvet at tage hensyn til konkurrenceevnen. Alle disse forskellige hensyn, som er meget vanskelige at forene, har forligspartierne gjort en seriøs bestræbelse på at forene, og vi har gjort det i et langt perspektiv, som betyder, at nu er der et grundlag, man kan investere og operere ud fra i den danske elsektor.

Hr. Frank Dahlgaard, som jeg i øvrigt synes havde et aldeles udmærket indlæg her i dag – jeg har ofte været kritisk, så jeg vil gerne kvittere for noget, jeg synes lød rimelig fornuftigt – sagde en enkelt ting, som jeg ikke er enig med ham i, nemlig at vi kun har en aftale til år 2003. Det er ikke rigtigt. Vi har en aftale, der rækker meget længere, vi har en aftale, der rækker et godt stykke ind i det næste århundrede, som man skal kunne disponere i tillid til.

Hr. Dahlgaard har dog fuldstændig ret med hensyn til de politisk kontroversielle punkter om CO₂-kvoter og pligtaftagets størrelse, når det drejer sig om køb af vedvarende energi. Her har vi en aftale, der kun løber til år 2003, og det

synes jeg personlig er godt. Der skal nemlig stadig være mulighed for, at de meget forskellige holdninger, der er forligspartierne imellem, når det drejer sig om miljø og vedvarende energi, kan udfolde sig uden den spændetrøje, det var, at vi havde et 10-20-årigt forlig, der bandt os i alle henseender. Det må være rimeligt op til næste valg at kunne diskutere CO₂ og vedvarende energi, og den fleksibilitet er indbygget i aftalen.

Med hensyn til, hvordan vi indretter hovedstrukturen i den danske elsektor, er der tale om en i princippet tidsubegrænset aftale, som selvfølgelig kan laves om. Hr. Behnke har jo fuldstændig ret i, at med den tekniske udvikling osv., vi er undergivet, og de ting, vi heldigvis bliver klogere på, må vi kunne tilpasse strukturen undervejs, og det er jeg overbevist om at forligspartierne også vil gøre.

Den anden overordnede betragtning, jeg vil gøre, er med hensyn til proceduren, der har ført frem til dette resultat. Fru Aase D. Madsen var meget utilfreds med det manglende demokrati. Hun sagde, det havde været meget mere demokratisk, hvis dette her var blevet diskuteret i en energikommission, og så kunne vi her i Folketinget efterfølgende behandle det resultat, der kom ud af energikommissionens arbejde. Det synspunkt deler jeg ikke. Den måde, vi har behandlet energisektoren på, har faktisk efter min mening været forbillig.

Hvordan startede det? Ja, diskussionen er startet for flere år siden. Der er blevet afholdt et utal af konferencer og møder og seminarer, og der er blevet lavet den ene spændende rapport efter den anden med hver sit udgangspunkt, så det hele har været ordentligt belyst. Organisationerne har haft mulighed for at lægge deres planer frem, og partierne har kunnet ytre deres synspunkter. Vi er mødtes utallige gange, og her i Folketinget har vi haft en særlig høring om spørgsmålet, som var arrangeret af Teknologirådet.

Da forhandlingerne startede mellem de partier, som på samme tid var indstillet på at diskutere konsekvenserne af elliberaliseringen på den ene side og opfyldelsen af vore internationale miljøforpligtelser på den anden side, startede vi en proces, hvor samtlige dokumenter, der forelå, blev offentligt tilgængelige. Vi ved udmærket godt, at i forhandlinger får hovedaktørerne altid papirerne, for det er der nok en af os der nok skal sørge for. Selv om vi aftaler, at de ikke skal have dem, får de dem alligevel, og